

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 78.

Solgte Session.

24de Møde.

Tredagen den 2den Novbr. Kl. 1.

(Fortsat).

Tscherning (forts.): En saadan Afgjørelse er en Støtte for dem, der have ringe Evne til at yde, og er imod dem, som kunne have mere Evne dertil. Næringskatten sætter os imidlertid istand til at beskaffe en Mand, som ligeoverfor Indtægtskatten bliver skattefri, og derfor kan man mulig komme til at holde fast ved den, skjøndt man maa ansee dens Grundlag for urigtigt — hvad § 2 derimod angaaer; da kan jeg ikke nægte, at jeg deler den ærede sidste Talers Anskuelse. Jeg troer, at man for en væsentlig Deel maa overlade det til de forskjellige Skattekommissioner at afgjøre, hos hvilke Skattegjensstande de Beløb, som Næringskatten nu indbringer, skulle søges. Vi kunne ikke sige, at Forholdet er eens paa alle Steder, thi der kan være Steder, hvor det aldeles ikke vilde passe, eller idetmindste vilde være i høi Grad ubequemt at ligne disse Beløb alene paa Formue og Leilighed, hvortil der kan være Steder, hvor det vilde være i høi Grad urigtigt at ligne dem paa Andet end Formue og Leilighed. Jeg troer saaledes, at § 2 indeholder en Bestemmelse, som hverken er nødvendig eller nyttig.

Indenrigsministeren ad interim: Jeg har ved en anden Sags Behandling udtalt min Anskuelse om Næringskatten i det Hele. Jeg har paavist, hvorledes der i denne Stat er noget Eiendommeligt, hvorved den adskiller sig

saavel fra Indkomstkatten, som fra Skatten paa Formue og Leilighed, noget Eiendommeligt, der gjør det muligt at vælte den over paa det, som er Gjenstand for de Næringsdrivendes Virksomhed. Det er derfor en Selvfølge, at jeg, saaledes som Sagen staaer for mig, ikke kan være for en Lov som den foreslaaede. Men dertil kommer, efter hvad jeg ogsaa tillod mig at ytre ved en anden Sags Behandling, at dette Forholds Ordning staaer i saa nøie Forbindelse med det hele kommunale Beskatningsvæsen i Kjøbstæderne, at man efter min Mening kun bør behandle det i Forbindelse dermed, og jeg derfor meget maa ønske, at vi først komme til Ende med Ordningen deraf i Kjøbenhavn, inden vi skrive til at tænke paa dets Ordning i Kjøbstæderne; efter de Grundsaetninger, som maatte gjøre sig gjældende for Beskatningsvæsenet i Kjøbenhavn, mener jeg nemlig, naturligvis med de nødvendige, af de locale Forhold fremgaaende Forandringer, at man ogsaa bør ordne Skattevæsenet i Kjøbstæderne. Hertil kommer imidlertid endnu den Omstændighed, at Forslaget paa en Maade allerede har været her under Behandling, har passeret første Behandling og er gaaet til et Udvalg, det vil sige ikke som et selvstændigt Forslag, men som en Deel af et større Forslag, idet det i § 20 i det af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) stillede Forslag hedder: „Efter 1ste Januar 1863 skal ingen Næringsafgift mere paalægges.“ Denne Bestemmelse har altsaa her været til første Behandling, er gaaet over til et Udvalg og ligger der for til Betænkning. Men naar man saaledes vil plukke et Lovforslag itu, tage